

Sokak çocuğu

– ılıkyāęmurla · 02 Aralık 2016

...SOKAK OCUęU...

Soęuk...

Yine soęuklar kapıda

Ve ben yine sensizim anne

Üşüyorum

Üşüyoruz

Kimse umursamıyor

Ne yeriz,ne içeriz

Bizi görünce ięrenç bir mahlûk gibi bakıyor insanlar

Oysa istedięim,

İstediğimiz sıcakık bir kap yemek ve başımızı sokacağımız oda

Ve bize dokunulmayacağından emin olacağımız barınak/lar

Anne çok kırılığam

Sessizlięi

Güneşin tenimi/zi kavurmasını

Rüzgârın ılık ılık esişini özledim

Anne !

Sana daha yakın olmak istiyorum bu gece

Çok üşüyorum

Sıcacık kollarınla,

Ilık nefesinle sar beni anne !

Yok,yok

En iyisi sen

Bu gece rüyama girsene !

Kırılmış yüreğim

Üzgünüm

Geçiyor ömrümden yıldızlar

Yalnızım

Yine yalnızım

Üşüyor sokaklarım

Üşüyor ellerim ve gözlerim

Üşüyor mavi düşlerim

Yağmur altında şimdi gökyüzüm
Titriyor bir sonbahar yaprağı gibi anılarım
Anılarda saklı bir anne-baba özlemi beni bunca hırpalayan

Gideceğim
Evet,gideceğim buralardan
Geride içi dolu bir defter bırakacağım
Hani, hayalinle gizli gizli sohbet ettiğimiz gecelerinin ardından
Sokak lâmbasının ışığı altında karaladığım defteri...
Okunmayacağını bile bile bırakacağım
Hayatımdaki gölgeleri,kılkuyrukları
Benim gibi kendi küçük yüreği koccaman sokak çocuklarını
Ve karşıdaki sokakta ara ara rastladığım
Esmer bir kızın kızıl saçlarına çocuksu yüreğimle
Vurgunluğumu anlattığım defteri bırakacağım

Anne,pisim diye kimse sevmedi beni
Ve hiç kimse de sevmeyecek,biliyorum !
Çünkü ben/biz sokak çocuğu/z/m
İtilen,kakılan,horlanan ve dışlanan sokak çocuğu

....gece yalnızlıklarım...00:46 / 02 aralık 2016